

"AL PAESE DEI CAMPANELLI,"

Ἐπὶ τοῦ Ἰταλικοῦ Ὁπερεττικοῦ θιάσου «Città di Caïro» ἐδιδάχθη εἰς τὰ Ὀλύμπια καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, ἡ περυσινή χαριτωμένη ὁπερέττα τοῦ Mro Ranzato «Al Paese dei Campanelli» ἐπιλυμπρέττοι τοῦ Lombardo.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἐν ὀλίγοις ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἡ σκηνὴ ἐξελίσσεται σ' ἓνα Ὀλλανδικὸ παραθαλάσσιο χωριό, σὲ ὠραία καινούργια καὶ ὀλοκάθαρα σπιτάκια, ὅπου οἱ νοικοκυραῖοι ζοῦν ἡσυχὴ ζωὴ, πίνουν γάλα μὲ παξιμαδάκια, καπνίζουν τὴν πίπα τους καὶ θαυμάζουν τὶς ὠραῖες γυναῖκες τους. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι οἱ ζηλιάρηδες σύζυγοι ἔχουν βάλει σὲ κάτι μικροὺς μυναρέδες καμπανάκια καὶ μόλις ἡ συζυγικὴ ἀρετὴ ὑποστῇ καμμίαν προσβολὴν τὰ καμπανάκια διαλαλοῦν μόνα των μὲ τὴν ἀργυρόφωνον φωνὴν των τὴν ἀμαρτίαν τῆς Εὔης.

Στὴ σκηνὴ φαίνονται τρία ὠραία σπητάκια τοῦ Μπαζίλιο συζύγου τῆς ὠραίας Νέλας, τοῦ Ταρινίνιο συζύγου τῆς ὠραίας καὶ κομψῆς Μπομπὸν, καὶ τοῦ Ἀτανάζιο συζύγου τῆς χονδρῆς καὶ ζηλιάρης Πομερανίας. Τὴν ἡσυχὴ καὶ ὠραία ζωὴ τοῦ εἰρηνικοῦ χωριοῦ ταρασσεί ἓνα μεγάλο γεγονός· ἓνα ἀγγλικὸ πολεμικὸ πλοῦν χάλασαν οἱ μηχανές τους, ἐπόδισε στὸ λιμάνι τοῦ χωριοῦ καὶ ἐβγήκαν ἔξω οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦτες.

Οἱ ἀξιωματικοὶ Χάνς καὶ ὁ Λαγκάρ ἐρωτεῖνται ὁ πρῶτος τὴ Νέλα καὶ ὁ δεῦτερος τὴ Μπομπὸν.

Δὲν ἀγοῦν νὰ τίς κατακτίσουν καὶ ἐξελίσσονται διάφορα κωμικὰ ἐπεισόδια. Οἱ ναῦτες τὰ φτιάχνουν μὲ τίς ἄλλες νοικοκυροπούδες, μπαίνουν στὰ σπήτια τους καὶ ὅταν ἀρχίζουν νὰ φιλοῦνται... κτυποῦν διαβολικὰ τὰ καμπανέλλια, φωτίζονται τὰ παραθυράκια καὶ φαίνονται τὰ διάφορα ζεύγη. Οἱ σύζυγοι θιμῶνουν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοὺς προτείνουν νὰ τοὺς φέρουν ὡς ἀντάλλαγμα μερικὲς ὠμορφες χορεύτριες ἀπ' τὸ Λονδίνον.

Ὁ Λὰ Γκάφ ὅμως κάνει τὴ γκάφα, τηλεγραφεῖ κατὰ λάθος εἰς τὸ Ναυαρχεῖον καὶ ἀντὶ τῶν χορευτριῶν φθάνουν στὸ χωριοῦδάκι οἱ γυναῖκες τῶν ἀξιωματικῶν.

Σέ ὅλο τὸ ἔργον ἀλλεπάλληλοι χοροὶ ὀλλανδικοὶ καὶ κωμικὲς σκηνὲς διαδέχονται ἢ μία τὴν ἄλλη. Οἱ ὀλλανδέζοι τὰ φτεῖανον μὲ τίς γυναῖκες τῶν ἀξιωματικῶν καὶ γίνεται ἡ ἀντίστροφος σκηνὴ· οἱ ἀξιωματικοὶ πιάνουν τοὺς ὀλλανδέζους ἐπ' αὐτοφῶρον μὲ τὰς συζύγους των, τὰ..... νοιδουνάκια κτυποῦν.....

Οἱ ἀξιωματικοὶ τέλος συμφιλιώνονται μὲ τὰς συζύγους των καὶ οἱ ὠραῖες ὀλλανδέζες κλαῖν' ὅταν βλέπουν στὸ βᾶθος νὰ φεύγῃ τὸ πολεμικόν.

Εἰς τὴν χαριτωμένην αὐτὴν ὑπόθεσιν ποῦ εἰς ἐλάχιστα σημεῖα μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν ἐπίσης Ἰταλικὴν κωμῶδιαν «Μυλωνάδες» ὁ ἐμπνευσμένος μαέστρος Ραντζάτο, ὁ γνώστὸς εἰς ὅλον τὸν μουσικὸν κόσμον ὡς κονταρεττίνο τῆς Σκάλλας τοῦ Μιλάνου, ἔγραψε μίαν μουσικὴν λεπτήν, συγχρονισμένην, μελωδικὴν καὶ orecchiabile. Πολλὰ σημεῖα δὲ ὡς τὸ Fox τῆς «i una» (σελήνης) καὶ τὸ Ἰαπωνέζικο ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐκλαῖνεύονται. Ὁ τενόρος κ. Νίνο Κορδέλλα ὡς Χάνς, μεστὸς φωνῆς καὶ ὑποκρισεως, ἡ συμπερέττα δις Τζίνα Κόντι ὡς Μπομπὸν ἐδικαίωσε τὰς συμπαθείας τῶν συναδέλφων τῆς, συμβάλλουσα εἰς τὴν φαιδρότητα τῆς παραστάσεως μὲ τὴν χάριν καὶ δροσιά τῆς, ἡ πρόμα δις Τζοβάννα ντ' Ἀμίκιο ὡς καὶ ἡ διαδεχθεῖσα ταύτην ὑψίφωνος, πολὺ καλά. Ἐξαιρετικὰ συμπαθὴς ὁ κωμικὸς κ. Μπαλατσόσα ὡς Λὰ-Γκάφ, πραγματικὰ ὑπέροχος, περιορίσας τὰς χορευτικὰς ἐλευθερίας μεθ' ὧν

ἐνεφανίσθη εἰς τὰ προηγούμενα ἔργα. Δὲν ὑστέρησαν ἐπίσης εἰς ἀπόδοσιν ἢ κ. Γκοτάρδι ὡς ζηλιάρης Πομερανίας, καὶ οἱ εἰς τοὺς ρόλους τῶν Μπαζίλιο, Ἀτανάζιο καὶ Ταρινίνιο ἐμφανισθέντες κωμικοὶ καρατερίσται.

Γενικὰ τὸ ἔργον ἐπαίχθη μετὰ πλήρους εὐσυνειδησίας, πλουσίου καὶ θεαματικοῦ σκηνηκῶν διακόσμου καὶ ἐνδυμάτων, καὶ πληρεστέρας μουσικῆς ἀποδόσεως ἔκ μέρους τοῦ μαέστρου Ἀλδου-Βέλλα.

SYDNEY